

Ποιοτική και ποσοτική ανεπάρκεια στη διδασκαλία των θρησκευτικών στα λύκεια της χώρας, εντόπισε το ΣτΕ, κρίνοντας αντισυνταγματικό τον τρόπο διδασκαλίας, σε μια νέα σκοταδιστική απόφασή του. Η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας έκρινε σήμερα ότι είναι αντισυνταγματική και αντίθετη στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) η διδασκαλία των θρησκευτικών στα Λύκεια της χώρας, όπως αυτή είχε καθοριστεί το 2016 με απόφαση του υπουργείου Παιδείας.

Υπενθυμίζεται ότι τον περασμένο μήνα η Ολομέλεια του ΣτΕ (απόφαση 660/2018) είχε κρίνει αντισυνταγματική την από 7.9.2016 απόφαση του υπουργείου Παιδείας με την οποία επήλθε αλλαγή στο χαρακτήρα και τον τρόπο διδασκαλίας του μαθήματος των θρησκευτικών στις τάξεις Γ' έως ΣΤ του Δημοτικού και του Γυμνάσιου.

Τώρα, η Ολομέλεια του ΣτΕ με την υπ' αριθμ. 926/2018 σημερινή απόφασή της με πρόεδρο τον Νικόλαο Σακελλαρίου και εισηγητή τον σύμβουλο Επικρατείας Ευθύμιο Αντωνόπουλο, έκρινε κατά πλειοψηφία ότι η 143579/Δ2/7.9.2016 απόφαση του υπουργού Παιδείας για το πρόγραμμα σπουδών του μαθήματος των θρησκευτικών στα Γενικά Λύκεια είναι αντισυνταγματική και αντίθετη στην ΕΣΔΑ και για το λόγο αυτό την ακύρωσε.

Κατά την Ολομέλεια του ΣτΕ, το πρόγραμμα σπουδών για το μάθημα των θρησκευτικών στα Λύκεια «έχει ποιοτική και ποσοτική ανεπάρκεια ως προς την διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, προκαλώντας σύγχυση στη θρησκευτική συνείδηση των Ορθοδόξων Χριστιανών μαθητών -στους οποίους αποκλειστικά μπορεί να απευθύνονται τα άρθρα 13 και 16 του Συντάγματος- το μάθημα των θρησκευτικών μέσω του οποίου επιτυγχάνεται η ανάπτυξη της Ορθόδοξης Χριστιανικής συνειδήσεως».

Με το πρόγραμμα σπουδών στα Λύκεια «δεν επιχειρείται ούτε καν η «θρησκευσιολογικού» τύπου μετάδοση γνώσεων και πληροφοριών για τα δόγματα, τις ηθικές αξίες και τις παραδόσεις της Ορθοδοξίας ή άλλων χριστιανικών ομολογιών ή άλλων θρησκειών, αλλά η επεξεργασία εννοιών, οι οποίες ανάγονται σε διάφορες εκτιμήσεις ή διδακτικά αντικείμενα,

εξετάζοντας απλώς από θρησκευτικής σκοπιάς, όχι όμως αποκλειστικώς από Ορθόδοξη Χριστιανική οπτική γωνία», ενώ από το πρόγραμμα σπουδών, «οι μαθητές καθοδηγούνται προς ένα συγκεκριμένο τρόπο σκέψης και ζωής που είναι αποσυνδεδεμένο από την διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας και είναι προς ένα σύστημα αξιών που νοθεύει τη διδασκαλία αυτή».

Παράλληλα, το ΣΤΕ επαναλαμβάνει πολλές σκέψεις της προηγούμενης απόφαση που αφορά το μάθημα των θρησκευτικών στα Δημοτικά και Γυμνάσια.

Στο Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο είχαν προσφύγει η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων και 4 γονείς τα παιδιά των οποίων φοιτούσαν στο Λύκειο.

Μειοψηφίες

Η μειοψηφία της Ολομέλειας του ΣΤΕ τάχθηκε υπέρ της συνταγματικότητας της επίμαχης υπουργικής απόφασης. Ειδικότερα, οι δικαστές που μειοψήφησαν είναι η αντιπρόεδρος Σπυριδούλα Χρυσικοπούλου και οι σύμβουλοι Επικρατείας Ιωάννης Μαντζουράνης Θεόδωρος Αραβάνης, Μιχάλης Πικραμένος και Αναστασία-Μαρία Παπαδημητρίου.

Η μειοψηφία της Ολομέλειας του ΣΤΕ, αφού τάσσεται υπέρ της συνταγματικότητας, επισημαίνει ότι το Σύνταγμα και οι διεθνείς συμβάσεις ουδόλως υποχρεώνουν τον νομοθέτη να προσδώσει στο μάθημα των θρησκευτικών ομολογιακό ή κατηχητικό χαρακτήρα, γιατί αυτό θα ισοδυναμούσε όχι με "ανάπτυξη" θρησκευτικής συνείδησης, αλλά με "επιβολή" θρησκευτικής συνείδησης συγκεκριμένου περιεχομένου.

Αυτό όμως αντικείται στις αρχές της θρησκευτικής ουδετερότητας και της πολυφωνίας που διέπουν την παροχή της εκπαίδευσης από το Κράτος και θέτει σε κίνδυνο το δικαίωμα του μαθητή να επιλέξει και να διαμορφώσει κριτικά ουσιώδες στοιχείο της προσωπικότητάς του και της αντίληψής του για τον κόσμο και τον άνθρωπο.

Ακόμη, η μειοψηφία σημειώνει ότι η επίμαχη υπουργική απόφαση υπηρετεί τους σκοπούς της παροχής από το Κράτος θρησκευτικής εκπαίδευσης πολυφωνικής και αξιολογικά ουδέτερης, παρουσιάζει επαρκώς τη διδασκαλία της Ορθοδοξίας, όπως προβλέπει το Σύνταγμα και οι διατάξεις των διεθνών συμβάσεων.

Επίσης, η μειοψηφία αναφέρει: «Η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία εκδόθηκε κατόπιν γνωμοδοτήσεως των αρμόδιων επιστημονικών οργάνων και φορέων της εκπαιδευτικής κοινότητας, και αφού ακούσθηκαν οι απόψεις της Εκκλησίας, υπηρετεί τους σκοπούς της παροχής από το Κράτος θρησκευτικής εκπαίδευσης πολυφωνικής και αξιολογικά ουδέτερης, παρουσιάζει επαρκώς τη διδασκαλία της Ορθοδοξίας, όπως προβλέπει το Σύνταγμα και οι διατάξεις των διεθνών συμβάσεων που παρατέθηκαν σε προηγούμενη σκέψη, κινείται δε εντός των ορίων των εξουσιοδοτικών διατάξεων, που είναι ερμηνευτέες σύμφωνα με τις ανωτέρω αυξημένης τυπικής ισχύος διατάξεις.

Τέλος, αναφέρει η μειοψηφία: «Δύναται ο νομοθέτης, κατά τη σχετική διακριτική ευχέρεια που του παρέχει το Σύνταγμα, να προσδώσει στο μάθημα των θρησκευτικών θρησκευολογικό περιεχόμενο, με την κατάλληλη έμφαση στην ιστορία, το ρόλο και τις αρχές της επικρατούσας θρησκείας, ή και να το εμπλουτίσει με στοιχεία λογοτεχνικά, κοινωνιολογικά, λαογραφικά, φιλοσοφικά καθώς και ιστορίας της τέχνης, για την οποία η θρησκευτικότητα αποτέλεσε ανέκαθεν σημαντική πηγή έμπνευσης. Το περιεχόμενο μάλιστα αυτό ανταποκρίνεται πληρέστερα προς τις επιταγές που απορρέουν από τα άρθρα 5 παρ. 1, 13 παρ. 1 και 16 παρ. 2 του Συντάγματος και τις διατάξεις των διεθνών συμβάσεων».

Πηγή:koutipandoras.gr